

РЕШЕНИЕ

№ 735

гр. София, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ в публично заседание на петнадесети октомври, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Д. Д

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
като разгледа докладваното от Д. Д Административно наказателно дело № 20211110213530 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на “ ” ЕООД против Наказателно постановление № 18/27.08.2021 г., издадено от Председателя на КРС, с което, на основание чл. 336 вр. чл. 335 ЗЕС, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 261, ал. 5, т. 2 ЗЕС.

НП е обжалвано от санкционираното лице, в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за процесуални нарушения (чл. 34 ЗАНН); за материална несъставомерност на описаното деяние; за маловажност на случая. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява.

Административнонаказващият, орган чрез пълномощника си, оспорва жалбата и намира същата за неоснователна. Предлага процесното наказателно постановление да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Претендира деловодни разnosки.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 26.01.2021 г. дружеството изпратило до мобилен телефонен номер ***** кратко текстово съобщение, за целите на директния маркетинг и реклама, с текст: „Vezmi svoya predvaritelno odobren kredit ot City Cash. Obadi se na 0700 4 6000 do 28.02.2021 I stani chast ot LOYALNATA PROGRAMA“. В съобщението не бил посочен валиден адрес, на който получателят може да изпрати заявка за отказ от получаване на маркетингови и рекламни съобщения.

В т. 4.8 от Обща политика за защита на лични данни на „Сити кеш“ било разписано, че заявка за отказ от обработка на лични данни на клиенти се заявява писмено – на място в офис или териториално поделение или по електронен път – чрез квалифициран електронен подпис.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетеля А.Г.; АУАН; НП; обратна разписка; констативен протокол; разпечатка; декларация за съгласие; обща политика за защита на личните данни; заявление; заповед за компетентност.

По отношение на обстоятелствата, подлежащи на доказване в настоящото производство, доказателствената съвкупност е категорична и еднопосочна, а жалбоподателят не оспорва изложената в АУАН и НП фактическа обстановка, поради което, по аргумент от чл. 305, ал. 3 НПК вр. чл. 83 ЗАНН, подробен анализ на доказателствената съвкупност не се налага.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното юридическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи – Председател на КРС и упълномощен от него актосъставител; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Съдът намира възражението за наличие на съществено процесуално нарушение за неоснователно. Действително, КРС е сезирана с жалба от потребител на 23.02.2021 г. Естеството на жалбата, обаче, предполага наличие на оплакване и на изнесени данни за евентуално наличие на административно нарушение или неизпълнено задължение към държавата. Тези данни, обаче, следва да бъдат проверени и едва след попълването на доказателствената маса, може да бъде извършена преценка за евентуално наличие на отклонение от законовите предписания, респективно – на неговия автор. В конкретния случай, подобна преценка би могла да бъде извършена, най-рано на 13.05.2021 г. – когато надлежната документация е била представена на проверяващия екип, която дата, отнесена към тази на съставяне на АУАН (12.07.2021 г.) не позволява да бъде споделена тезата за нарушен тримесечен срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН.

По приложението на материалния закон

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че дружеството-жалбоподател не е изпълнило задължението си – да не изпраща съобщения за маркетингови и рекламни цели, ако съобщението не включва валиден адрес, на който получателят може да изпрати заявка за отказ от получаване на съобщения.

Нормата на чл. 335 ЗЕС е бланкетна и следва да бъде запълнена, с посочване на конкретна нарушена разпоредба от ЗЕС в АУАН и в НП. В настоящия случай, това е сторено, чрез препращане към чл. 261, ал. 5, т. 2 ЗЕС.

По делото по безспорен начин е доказано описаното в АУАН и НП от обективна страна, като твърденията на актосъставителя и административнонаказващия орган са подкрепени и с надлежни писмени и гласни доказателства, а, на практика, не се оспорват от самия жалбоподател. Субективна страна не следва да бъде изследвана, доколкото се касае за юридическо лице и неизпълнение на задължение към държавата, респ. – за налагане на имуществена санкция (чл. 83, ал. 1 ЗАНН), не – за административно нарушение и наказание (вината е елемент на нарушението).

По повод възражението за обективна несъставомерност, действително се установява предходно дадено съгласие за обработка на лични данни. В случая, обаче, това обстоятелство е непротивопоставимо на административнообвинителната теза, доколкото същата касае реквизит на изпратеното съобщение, т. е. възражението почива на неправилна интерпретация на волята на контролните органи (нещо повече – пропусък на дружеството е в разрез не само с изискванията на закона, а и със собствените му правила – т. 4.8 от Общата политика).

Съдът приема, че неизпълненото задължение на жалбоподателя към държавата не представлява маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН – такъв, при който извършеното административно нарушение, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици, или

с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид (субсидиарното приложение на Наказателния кодекс касае само посочените в чл. 11 ЗАНН въпроси, поради което дефинитивната норма на чл. 93, т. 9 НК следва да бъде приложена в административнонаказателното производство по *analogia legis*, с оглед наличието на празнота в ЗАНН; вж. и ТР № 1/12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС). По тази причина наказаното лице не следва да бъде освободено от административнонаказателна отговорност. Това преди всичко е така, тъй като с оглед на доктриналната класификация на правонарушенията, в зависимост от изискването за настъпване на определени общественоопасни последици за съставомерността на деянието, процесното такова следва да се отнесе към т. нар. „нарушения на просто извършване” или „формални нарушения”. Същото се явява довършено със самия факт на неизпълнение на предвидените в ЗЕС задължения на лицата, без законът да поставя изискване за настъпване на определен противоположен резултат. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, предмет на закрила, без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 ЗАНН (а това се отнася и за чл. 9, ал. 2 НК вр. чл. 11 ЗАНН) не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай неизпълненото задължение на дружеството-жалбоподател е застрашило обществените отношения, свързани с потребителските интереси на потенциално неограничен кръг клиенти, под формата на прекъсване на работен или почивен процес с нежелана комуникация (спам), поради което следва да се приеме, че обществената опасност на пропуската на дружеството се отличава с достатъчен интензитет, за да се приеме, че същият следва да се санкционира по административен ред като класически случай на неизпълнено задължение на дружеството-жалбоподател, а не представлява маловажен случай.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че законосъобразно и правилно, на основание чл. 336 вр. чл. 335 ЗЕС, е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По размера на имуществената санкция

Съгласно чл. 335 ЗЕС, който наруши разпоредби на този закон и на издадените въз основа на него актове, за което не е предвидено друго наказание, се налага глоба в размер от 500 до 5000 лв., а чл. 336 ЗЕС препраща към цитираната разпоредба, когато се касае за отговорност на юридически лица или еднолични търговци. Въззиваемата страна не е ангажирала доказателства за наличие на предходни нарушения на ЗЕС (такова твърдение в НП не се и излага, за да бъде подлагано на проверка), но и санкцията е отмерена в предвидения законов минимум, поради което и подробни разсъждения по размера на санкцията са безпредметни.

По разностите

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и защитата от юрисконсулт, както и предвид изричната претенция за присъждане, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен към минималния по чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 100 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 18/27.08.2021 г., издадено от Председателя на КРС, с което, на основание чл. 336 вр. чл. 335 ЗЕС, на “ ” ЕООД била наложена имуществена санкция, в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 261, ал. 5, т. 2 ЗЕС.

ОСЪЖДА “ ” ЕООД, ЕИК да заплати на КРС сумата от 100 (сто) лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____